

۱- توصیف ← سنتز

جدید: تصویر و عناصر تصویر
ایدئولوژی حاکم بر تصویر
چرا این محتوا حاکم است

۲- تفسیر

۳- تبیین (= چرایی) = معنی چرا شاعر چنین عناصری را در شعرش استفاده کرده

۴- وجه غالب (= تصویر مبتنی بر تشبیه)

- این شعر تصویری است: شاعر آفتاب دم غروب را به تصویر می کشد و خورشید را به صورت فردی مجسم می کند که به پیلو خوابیده است؛ به گونه ای که در این تصویر، اشعه های نورانی خورشید دیده نمی شود و اطراف خورشید دم غروب را سرخس خاصس فرا گرفته است.

- مهم ترین هنر سازه ها در کنار این تصویر:

- تشبیهات زیبا مثل: (کندوی آفتاب، زنبورهای نور، آسمان به یک فضای سبز،

شفق به گلبرگ های سرخ و... که وجه غالب این تصویر سازی ها، «تشبیه» است.

- تشبیهات ترکیبی هستند یعنی به صورت صفت و مضاف الیه (= بلیغ)

و عمدتاً به صورت مفرد و از نوع حسی به حسی.

- مهم ترین هنر سازه نند اول: تجسیم است که فضاس را برای ما مجسم می کند.

- عناصر تشبیه ها (بکر) هستند: مثل: پیلو گریختن و افتادن / بنشین زنبور / کندوی سب غسل

- ایدئولوژی حاکم بر نند اول: غم و اندوه

- رنگ تصویر در نند اول: فضاس که سبزه های آن لگدلوب شده، معمولاً قصه ای و گل آلود

است، پس حالت تیرگی دارد. سرخس هم در کنار این تیرگی دیده می شود.

رنگ سفید آبی آسمان که نشان دهنده نشاط است، منس بینیم.

- تعامل بین واژگان سبداول: (کنند و زنبور) / (سبز و سرخ) / (آسمان، آفتاب، شفق)
تعامل این‌ها از نوع «تناسب» است.

- انجام دستوری، جادوی مجازات، القاکری و اک‌ها در سبداول:
تکلمار صمیر (او)

- واج آراسی واج‌های: «س» و «ش»

- گزیده ترین واژه: زنبور

- رابطه بین (سرخ) و (زنبور): از نوع «تبار»

- آرایه‌های به کار رفته (تشبیه، استعاره و اسنادهای مجازی) در بند دوم:

- بار مانند انسانی است که شال به گردن انداخته

- باد سپری است

- باد صحران درختان است

- درختان، اسراری دارند

وجه غالب بند دوم: تشبیه، استعاره (تشخیص)

چون این بند، به سمت (استعاره) رفته، قوی‌تر از بند قبل است

تفسیر بند دوم: باد، حالت گردباد دارد. (در خودش بزرگ‌های زرد را جمع کرده

پیر بودن، رنگ سفید را تداعی می‌کند. تصویر صفتی بر خیال است. شاعر از تشبیه،

به خصوص از «اسنادهای مجازی» و «استعاره» بهره برده.

هم چنین تمسیم هم به کار رفته

- انجام دستوری، جادوی مجازات و القاکری و اک‌ها در بند دوم:

- تکلمار صمیر (او) از نوع ارجاع صمیر

- واج آراسی واج‌های (د)، (ر)، (ز) که تداعی کننده صدای زوزه باد است

- انجام واژه‌های: (کف بین، سپر، شال گردن)

- واژه (صحران) واژه‌ای لطیف است و به محتوای این شعر منسوخورد.

- مقویر سازی در بند سوم: بجز رنگ را من بینیم که همه به او احترام می گذارند این مقویرا مبتنی بر (خیال) است.
- عناصر تصویر ساز، زیباترین زیر اجسام من کند و انسان مدار می بر آن غالب است.
- شاعر در محور جانشین کار کرده از نوع استعاره صکنیه تخنیلیه.
- کانون مرکزی تصویر: باد و درختان هستند.
- انجام مقویری دارد؛ زیرا توصیف خبرش است.

- عنصر صله در بند سوم: محور جانشین (استعاره صکنیه و تشخیه)
- چاروی مجاورت در بند سوم: (ز، س، ش) در ارتباط با حالت باد.

- رنگ مقویر در بند چهارم: سیاه و تیرگی
- تعامل و اثر گان: از نوع مراعات نظیر: (شام، زاغ، شب)
- اسنادهای مجازی و استعاره ها
- مثل: خواندن باد / صدازدن و اسناد آن به زاغ ها / شب مخاطب واقع شده / اسناد بیم و ترس به بگ ها
- تشبیه: تشبیه بگ به چله
- وجه غالب: استعاره (تشخیه)
- هنر سازه اصلی: تجسیم
- تعامل بین واژگان: نشان دهنده شوم و نامبارس قتل: (بگ سیران، شام، زاغ، شب)

- هنر سازه های به کار رفته در بند پنجم:
- کنایه: آب از سر گذشتن در مفهوم احاطه پیدا کردن
- تشبیه: شب به آب / بگ به نیمه دست شبریده
- تشخیه: بگ